

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 247

гр. Перник, 02.04.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на втори април през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: КРИСТИАН Б. П.
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. П. Въззивно гражданско дело
№ 20241700500168 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 247/21.12.2023 г., постановено по гр.д. № 130/2023 г. на Районен съд – гр. Р. е отхвърлен предявения от С. К. Б., с ЕГН: *****, с адрес: гр. *** иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено по отношение на ответницата Т. И. Й., с ЕГН: *****, с адрес: гр. ***, че ищецът е собственик на следния недвижим имот, а именно: незастроен поземлен имот, с площ от 430 кв. м, находящ се в местността „Царски рид“ по плана на с. Л. и който имот по плана новообразуваните имоти на местността „Царски рид“ на с. Л., общ. К., обл. П., одобрен със заповед № РД-52/06.02.2009 г. на областния управител на област П., съставлява поземлен имот № 25 от кадастрален район 52, при съседни по договора и по скица: от изток - път, от запад - поземлен имот с планоснимачен номер 2 и поземлен имот с планоснимачен номер 5 от кадастрален район 52, от север - поземлен имот с планоснимачен номер 8 от кадастрален район 52 и от юг - поземлен имот с планоснимачен номер 7 от кадастрален район 52, всички находящи се в местността „Царски рид“ на с.Л., общ. К., обл. П.. Съдът е отхвърлил предявения от С. К. Б. иск с правно основание чл. 109 ЗС за осъждане на ответницата Т. И. Й. да се въздържа от използването на действия и способности чрез подаване на жалби и тѣжби, с цел образуване на досѣдебни и съдебни производства, чрез които се цели да се пречи на ищеца свободно и безпрепятствено да упражнява правото си на собственост върху притежавания от него недвижим имот. С решението съдът е отхвърлил и предявения от С. К. Б. иск с правно основание чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответницата Т. И. Й. да заплати на ищеца сумата в размер на 3500,00 лева (три хиляди и петстотин лева), представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, вследствие на подаването на тѣжби и жалби от ответницата, с цел образуване на досѣдебни и съдебни производства.

В срока по чл. 259, ал.1 от ГПК е постъпила въззивна жалба от С. К. Б., чрез адв. А. Г. и адв. В. Л., с която се обжалва първоинстанционното решение като се твърди, че същото е неправилно, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че изводите на първата инстанция от фактическа и правна страна не намират опора в наличните по делото доказателства, а се опровергават от тях. Намира, че от събраните по делото доказателства по категоричен и безспорен начин е доказано, че наведените от ответната страна доводи са неоснователни. На следващо място се отбелязва, че решаващият съд изобщо не е зачел и не е коментирал в мотивите към решението си представените и приети по делото документи от влязла в сила Заповед № РД-52/06.02.2009 г. на Областния управител на област П., с която е влязъл в сила кадастралният план на новообразуваните имоти на село Л., местността „Царски рид“. В продължение с въззивната жалба се излагат твърдения, че противно на твърдяното от ответната страна в хода на съдебното производство е установено по несъмнен начин, че ответницата никога не е била собственик на претендираната част от имота, както и, че същата през последните шест месеца не е владяла имота. Установено от наличните доказателства било, че С. Б. никога не е извършвал самоуправни действия, с които да е нарушил правото на собственост на Т. Й., както и правото ѝ да владее и ползва собствения си имот, като допълва, че именно Й. завладява чужда собственост по един незаконосъобразен начин и като си служи с лъжливи свидетелски показания. Въз основа на подробно изложени съображения се твърди, че исковата молба е основателна и доказана и същата следва да бъде уважена с произтичащите от това за ответната страна негативни последици. Моли се за отмяна на постановеното от първата инстанция решение. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноски. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срок е постъпил отговор на въззивната жалба от Т. И. Й., с който се изразява становище, че същата е недопустима и производството следва да се прекрати. Сочи, че жалбата е направено искане за отмяна на постановеното от районния съд решение, с което са отхвърлени и трите предявени иска, но в жалбата били изложени доводи само за един от тях. Допълва, че установителният иск за собственост е недопустим, поради липса на правен интерес от предявяването му. Излагат се твърдения, че жалбата е и неоснователна, тъй като Й. е закупила процесния имот ПИ № 7 к.р. 52 в м. „Царски рид“ на с. Л.. Сочи, че при направено запитване до кмета на община К., същият е върнал отговор, в който никъде не се споменава, че Общината е съставила акт за общинска собственост за половината дворно място, собственост на въззвиваемата през 2019 г. Твърди, че планът за новообразуваните имоти не е приложен, а при издаване на акта за общинска собственост са допуснати множество нарушения на закона. По изложени съображения се сочи, че общинските служители са извършили престъпления по чл. 212, чл. 282 и чл. 308 и сл. от НК, което от своя страна налага спиране на делото по чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК и изпращане на материалите на прокуратурата. Моли за присъждане на разноски. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбата е допустима и са съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

С жалбата и отговора към нея страните не са поискали събиране на нови доказателства във въззивното производство по смисъла на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно в

процедурата по чл. 267 ГПК.

Трайно установена и непротиворечива е формираната съдебна практика по приложението на чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК – в ТР № 5/2012 г. на ОСГТК на ВКС, както и в постановените по приложението му съдебни актове, като определение по ч. т. д. № 1307/2016 г. на ВКС 1-во т. о., определение по ч. т. д. № 1581/2019 г. на ВКС, 1-во т. о. и определение № 60835 от 17.12.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4147/2021 г., IV г. о., ГК. Настоящият въззивен състав съобразявайки посочената практика, намира, че в хода на производството не са събрани данни за съставени документи с неистински подписи, както и данни за престъпни обстоятелства при изготвянето им или други престъпни обстоятелства, от установяването на които по съответния ред да зависи изходът на настоящия спор, касаещ правоотношения, които са предмет на разглежданите по настоящото гражданско дело вещни искове. Ето защо, съдът не констатира наличие на предпоставките за приложение на чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК и искането на въззиваемата следва да се остави без уважение.

С оглед правомощията си по чл. 267 ГПК и наведените в жалбата оплаквания и за необоснованост на фактическите изводи на първоинстанционното решение и доводите на въззиваемия, въззивният съд намира, че е налице доказателствена непълнота относно доказателства, които се събират и служебно от съда /експертиза/, доколкото в първоинстанционното производство не е назначена и изслушана експертиза за правно-техническия кадастрален статут и положението на процесния имот и свързаните с това въпроси, относими към предмета на делото. Предвид констатираната доказателствена непълнота и правомощията на въззивния съд по чл. 195 ГПК следва да се допусне СТЕ и служебно да бъдат поставени от съда задачи относно установяването на горните факти, на разноси на страната, която носи тежестта да докаже съответния факт/т. 3 от ТР № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Въззивният съд намира, че преценката за спазване на разпоредбите на чл. 146 ГПК и правилността на фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд относно релевантните за спорното право факти, касае оценка по съществото на спора, която въззивната инстанция следва да даде с решението си.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на определението.

УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото определение имат характер на окончателен доклад на жалбата и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

ДОПУСКА съдебно-техническа експертиза със задача: вещото лице след запознаване и изследване на доказателствата по делото, извършване на оглед на процесните имоти и измервания на място, и справки в Община К., да даде заключение:

- налице ли е идентичност между имот № 25 по плана на новообразуваните имоти в землището на с. Л., Община К., Област П., местност „Царски рид”, и имота, за който е издаден нотариален акт № ***, издаден от М. Д. - нотариус с район на действие Районен съд Р., вписан под № *** в регистъра на Нотариалната камара;
- налице ли е идентичност между имот № 7 по плана на новообразуваните имоти в землището на с. Л., Община К., Област П., местност „Царски рид”, и имота, за

който е издаден нотариален акт № ***, издаден от М. Д. - нотариус с район на действие Районен съд Р., вписан под № *** в регистъра на Нотариалната камара;

- да проследи правно-техническия кадастрален статут иположението на имот № 25 и имот № 7 като номер, площ и граници по действащите през различните периоди планове, както и отразяването им като номер, граници и площ в регистъра на поземлените имоти от плана на новообразуваните имоти, като се проследи промяната на границите и площта на имотите през различните периоди, като изясни причината за това и всички други факти, водещи до промяна на границите;

- между имот № 25 и имот № 7 има ли изградена ограда извън имотната граница между двата имота и каква е площта; Каква е заградената или владяната площ от ищеца и каква е заградената или владяната площ от ответника; На кой имот е собственик ищецът и на кой имот е собственик ответникът – с каква площ, граници и на какво придобивно основание; Имоти номера 7, 25 и 8 имат ли и имали ли са изменения;

- имало ли е придаване на части от имот № 25 към имот № 7, на какво основание и съответно данни за парично обезщетяване на лицата, чиято част от имот се придава към съседния, като констатациите бъдат онагледени и върху скица по плана на новообразуваните имоти в землището на с. Л., Община К., Област П., местност „Царски рид”, на която да се обозначи точното местоположение и имотните граници на имотите, при първоначален депозит в размер на 600 лв., вносим от жалбоподателя С. К. Б. в 7-дневен срок от съобщението по сметка на ОС - Перник, като НАЗНАЧАВА за вещо лице А. П. Ц..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззиваемата Т. И. Й. за спиране производството по делото, на осн. чл. 229, ал. 1, т. 5 ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 08.05.2024 г. от 10,40 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на жалбоподателя – и препис от отговора на въззиваемата страна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вещото лице да се призове и му се съобщят поставените задачи, след представяне на доказателства за внесен депозит, съгласно чл. 160, ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____